

Titel: Udrag fra Blandede optegnelser, ideer og udkast 1848-1850

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p385-kom-shoot-p-7164.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Geert fortæller om Keiser Augustus og Paven** : sigter til 10. scene i *Mester Gert Westphaler eller Den meget talende Barbeer* (1724), hvor Gert over for sin udkårne, apotekerdatteren Leonora, roder sig ud i en vidtløftighed, som kulminerer, idet han holder på hende, i replikken: »Disse 7 Chur-Fyrster regierer det 4de Monarchie; thi der har været 3 tilforn, nemlig, det Phrygiske, Elamitiske og Mesopotamiske, og dette er det sidste. Naar Churfyrsterne gaaer under, skal ogsaa Verden forgaae, efter Sybillæ Spaadom, derfor passer man saa nøye paa, at, saasnart Aanden gaaer af en Chur-Fyrste, vælger man strax en anden udi hans Sted, paa det at Verden ikke skal forgaae, og har det stedse saaledes været practiseret, siden Keyser Augusti Tider, hvilken berømmelig Keyser stiftede det 4de og sidste Monarchie efter Sybillæ Begjæring, som raadte ham at grunde det paa 7 Støtter, hvorpaa samme store Keyser gjorde to berømmelige Ting; Først, i det han udskrev al Verden til Skat; for det andet, i det han indstiftede de 7 Chur-Fyrster. Paven var vel derimod, og sagde: Ihro Kayserliche Majestat, warum so viele weltliche Fursten auf einmahl zu machen? Men Keyser Augustus, som var en Mand, der ikke lod sig pirre noget ved, blev vreed og sagde: Ihr Papstliche Excellentz! Ich will es so haben; hvorudover Paven strax faldt til Fode, og bad om Naade, ved hvilken Ydmyghed han saa meget udvirkede, at Keyseren tilstædde ham at gjøre 16 Cardinaler paa eengang, hvilke ere ligesom geistlige Grever eller Baronier; thi Cardinals-kabet falder alleene til den ældste Søn, men aldrig til Dotter, thi hvis en Cardinal dør og efterlader sig alleene Datter, falder Cardinalatet til Paven igien.« Jf. *Den Danske Skue-Plads* bd. 1-7, Kbh. 1758 el. 1788 [1731-54], ktl. 1566-1567; bd. 1. Bindene er uden årstal og sidetal.

I trykt udgave: Bind 27 side 459 linje 19